

KRADZIEŻNY (3) *ai*

a pochylone, e jasne.

sg m I krądzieżn(e)m (1). ◇ f D krądzieżn(e)j (1). ◇ pl G krądzieżnych (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI(XVIII) – XVII w, (z Cn).

Przymiotnik od „kradzież”; furtious Cn (3) :

a. *Dotyczący kradzieży (1) : Ad furta uti aliquo homine, Ku pomoci kradzieżney używać. Mącz 510a.*

b. *Pochodzący z kradzieży (1) :*

Szereg: »kradzieżny i rozbojny« (1): O co się Pan Bog wielce gniewa/ y frodze takich kradzieżnych y rozbojnych zyków ząkazał. SkarKazSej 704b.

c. *Złodziejski (1) :*

Wyrażenie: »obyczajem kradzieżnem« = po złodziejsku, ukradkiem, kradnąc (1): Iakom (nyevkrath) nyewschyal obyczajem kradyeschnem (rethe alias) vathy syeczy schola yego bara [!] any vyembrzka schobory yego any kopy scherow ZapWar 1543 nr 2581.

d. *[Kradnący: Nie są też od złodzieiów różni słudzy Pánfcy/ á niewierni ich rzeczy stróże: y owżem dla tego są hániebnieyfszy niż złodzieie ktorzy kluczy niemáią/ że przed sługą kradzieżnym/ żadna rzecz opátrzona y ząwárta być niemoże. KuczKat 328 (Linde).]*

Synonimy: rozbojny, złodziejski.

Cf **KRADNĄCY**, **KRADZIEBNY**, **KRADZIESKI**, **KRADZIONY**